

Vergaderjaar 1987-1988

20371

Herziening van de wetgeving met betrekking tot de uitvoering van de postdienst (Postwet)**A****1. VOORSTEL VAN WET**

Artikel 1 onder f was niet opgenomen.

Artikel 2, eerste lid onder c, luidde:
c. het uitgeven van postzegels met daarop een afbeelding van de Koning dan wel de vermelding «Nederland».

Artikel 2, tweede lid, aanhef, luidde:

De houder van de concessie is verplicht om voor een ieder in het gehele land het vervoer te verrichten van brieven en andere geadresseerde zendingen:

Artikel 5, tweede lid onder c, luidde:

c. het instellen van een geschillencommissie voor bepaalde groepen gebruikers met betrekking tot de toepassing van door de houder van de concessie vast te stellen algemene voorwaarden;

Artikel 5, derde lid onder d, luidde:
d. de geheimhouding met betrekking tot postzendingen;

Artikel 5, negende lid, was niet opgenomen.

Artikel 7, eerste lid, luidde:

De houder van de concessie is voor schade als gevolg van verlies, beschadiging of vertraagde aflevering van binnenlandse postzendingen slechts aansprakelijk indien door de

afzender gebruik wordt gemaakt van een wijze van vervoer waarbij de postzending volgens daartoe door de houder van de concessie in de algemene voorwaarden te stellen regels wordt geregistreerd.

Artikel 10 luidde:

Onbestelbare gesloten postzendingen die niet aan de afzender kunnen worden teruggegeven kunnen slechts geopend worden op last van de kantonrechter te 's-Gravenhage, zulks uitsluitend ter opsporing van de nodige gegevens omtrent de afzender of de geadresseerde.

Artikel 12, derde lid, luidde:

Het is verboden om brieven te doen vervoeren, wetende dat dit vervoer geschiedt in strijd met het eerste lid.

Artikel 16, eerste lid aanhef en onder a, luidde:

Het is anders dan door of vanwege de houder van de concessie verboden:
a. postzegels te vervaardigen, te verspreiden of ter verspreiding in voorraad te hebben met daarop een afbeelding van de Koning dan wel de vermelding «Nederland»;

Artikel 20, derde en vierde lid, luiden:

3. Ingeval het tweede lid toepassing heeft gevonden wordt bij koninklijk besluit bepaald op welk tijdstip artikel 21, zesde lid, buiten werking treedt. Ten aanzien van dit

besluit is artikel 19, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.

4. In geval het tweede lid toepassing vindt, wordt een mededeling over het tijdstip waarop het desbetreffende koninklijk besluit vervalt, door de zorg van Onze Minister-President tijdig algemeen bekend gemaakt. De mededeling wordt in ieder geval geplaatst in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 24 was niet opgenomen. De artikelen 25 tot en met 34 waren genummerd 24 tot en met 33.

Artikel 29 (oud 28), onder B, luidde:

In artikel 12, vierde lid, vervallen de twee laatste volzinnen, met vervanging van de puntkomma door een punt in de daaraan voorafgaande volzin.

Artikel 30 (oud 29) luidde:

In artikel 14 van de Wet Overeenkomst Wegvervoer (Stb 1982, 670) worden de woorden «door of in opdracht van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door de woorden: door of in opdracht van de houder van de concessie, bedoeld in de Postwet (Stb. ...).

2. MEMORIE VAN TOELICHTING

§ 3. Artikelsgewijze toelichting

Bij artikel 1 was de passage onder f niet opgenomen.

De laatste alinea bij artikel 2, tweede lid, was niet opgenomen.

De derde alinea bij artikel 5, tweede lid, luidde:

Het onder c genoemde onderwerp betreft de instelling van een geschillencommissie die oordeelt over geschillen met betrekking tot de toepassing van de door de houder van de concessie toe te passen algemene voorwaarden. Reeds in het Kabinetstandpunt (Tweede Kamer 1986-1986, nrs. 30-31, blz. 31) werd het standpunt ingenomen dat voor geschillen op privaatrechtelijk terrein tussen de houder van de concessie en de particuliere of de kleine zakelijke gebruiker een geschillencommissie in het leven moet worden geroepen.

De passage bij artikel 5, negende lid, was niet opgenomen.

De toelichting bij artikel 9 luidde:

Het is in het belang van een goed functionerende landelijke postdienst, dat de aflevering van postzendingen bij de geadresseerden op doelmatige wijze kan plaatsvinden. Daartoe is de Postwet 1954 in 1971 (Stb. 255) aangevuld met het huidige lid 1 van artikel 3. De daarin bedoelde normen zijn opgenomen in het huidige Postbesluit 1955, artikel 9A, dat zijn uitwerking verder vindt in artikel 48 van de Postbeschikking 1980.

Artikel 9 van het voorstel van wet voorziet in de mogelijkheid dat deze normen in het vervolg bij beschikking van Onze minister worden gesteld. De tekst van artikel 9 spreekt, in afwijking van artikel 3 van de Postwet 1954, van regels teneinde te verduidelijken dat hier niet van normen in de zin van (bouw)voorschriften sprake is.

Het feit, dat het in dit artikel om het afleveren van postzendingen aan geadresseerden gaat sluit verwarring van de daar bedoelde brievenbussen met de voor het publiek bestemde PTT-brievenbussen, genoemd in het eerste lid van artikel 2, uit, zodat de tekst van artikel 9 ten opzichte van de thans bestaande tekst kon worden verduidelijkt.

Beoogd wordt dat de door de minister te stellen regels wat

strekking betreft overeenkomen met de thans van kracht zijnde bepalingen in de genoemde artikelen van het Postbesluit 1955 en de Postbeschikking 1980. Ze zullen er derhalve toe strekken om woningbrievenbussen van voldoende ruime afmetingen te realiseren, die vanaf de straat doelmatig bereikbaar zijn.

Sanctie op het niet beschikken over een aan de regels voldoende brievenbus is het als onbestelbaar aanmerken van postzendingen als het tweede lid is lid omschreven.

De toelichting bij artikel 10 luidde:

De mogelijkheid om, uitsluitend op last van de kantonrechter te 's-Gravenhage, onbestelbare brieven te openen, is in de Postwet 1954 geregeld in het tweede lid van artikel 3. De nadere regeling bij algemene maatregel van bestuur in het tweede lid van artikel 11 van het Postbesluit 1955 en artikel 54 van de Postbeschikking 1980 maakt duidelijk met welk beperkt oogmerk deze opening mag geschieden, namelijk alleen ter opsporing van nadere gegevens omtrent de afzender of de geadresseerde. Deze beperking, die nodig is om het openen – in verband met het grondwettelijk gewaarborgde briefgeheim – aanvaardbaar te maken, is thans in de wet zelf opgenomen. De overige aspecten van onbestelbaarheid worden in de algemene voorwaarden van de houder van de concessie geregeld.

De laatste alinea bij artikel 12, leden 1 en 2, luidde:

Opgemerkt moet nog worden dat vanzelfsprekend niet alleen degene die het vervoer feitelijk verricht, maar ook degene die het vervoer door werknemers of opdrachtnemers laat verrichten onder het verbod valt. Dit is immers degene die zich tegen vergoeding jegens de afzender tot het vervoer heeft verplicht. In deze zin oordeelde ook Rb. Leeuwarden 11 februari 1970, (rolnr. 115, strafzaak; niet gepubliceerd).

De toelichting bij artikel 17 luidde:

In het ontwerp zijn verschillende verbodsbepalingen opgenomen. In het onderhavige artikel worden daaraan de sancties verbonden. Overtreding van alle hierin opgenomen verbodsbepalingen wordt als een overtreding aangemerkt, zoals in het derde lid is aangegeven. Binnen deze groep overtredingen is een verdeling gemaakt naar de ernst van de schending van het verbod. In het

eerste lid wordt op overtreding van de daar genoemde bepalingen een hogere straf gesteld dan op overtreding van de in het tweede lid bedoelde verboden. Voor de gekozen strafmaat is aansluiting gezocht bij het huidige recht.

De toelichting op artikel 24 was niet opgenomen. De artikelen 25 tot en met 29 waren genummerd 24 tot en met 28.